

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na doma 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za druge države stane 5-60 K. Posamezna številka po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je na pristavi gosp. K. Floriana v »Zvezdi«.

Izhaja vsako soboto
zvečer

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrto stran 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za pet-vesto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

OB OBLETNICI.

Slava

narodnima mučenikoma

Ivanu Adamiču

in Rudolfu Lundru!

20. september.

Danes obhajamo vsi pošteni, značajni in narodno-čuteči Slovenci obletnico, ko sta padli pred ljubljanskim Senkavžem dve povsem nedolžni žrtvi. Zakaj, to je večalimanj znano vsakomur...

In res včeraj in danes je za nas pravcati dan Vseh svetnikov. Vseokrog vidiš poirte obraze... Samo nekoga je bilo opaziti, ki si je izbral ta dan, kateri bi za nas Slovence moral biti nekaj vzvišenega, nekaj božanstvenega, da je na uprav pobalinski način izkušal zmanjšati in omalovaževati pomen današnjega dne. To je ljubljanski «Slovenec», katoliško glasilo katoliške stranke ljudskih sleparjev. Ta katoliška cunjica piše o 20. septembru tako podlo, tako umazano, tako perfidno, da ne najdemo primernih besedi, da bi to lopovstvo, to predrznost poznatih črnosuknježev mogli dovolj umestno ozigosati. Sram iz dna duše nas je teh kreatur, ki se upajo nekaznovano in neovirano pisati o lastnih bratih ob teh žalostnih dneh stvari, ki niso v čast nobenemu niti kakemu divjaškemu narodu. Povsod drugje bi dobil tak podlež zaslužen plačilo.

Slovenci imamo — žal — take hijene, ki stikajo po — grobeh.

To si je treba dobro, dobro zapomniti in podčrtati debelo.

Zakaj — praviš, dragi čitatelj — više danes črne zastave?

Črne zastave više radi 20. septembra! Poglej, oni človek, ki bi Ti moral dati na to določen, natančen odgovor, je rjul včeraj z lece, ker tam se čuti varnega, čez naprednjake, češ, da so to ljudje, katerih se je treba ogibati in kateri naj se magari kar živi pohrustajo. Tisti človek je prezrl ta zgodovinski dan, ki je važen in pomenljiv za nas vse

Slovence. Prezrl pa ga je zato, ker so pisali tisti brezsrčni, brezvestni mazači, ki sede v uredništvu Katoliške tiskarne, zadnje tedne o tem zgodovinskem dnevu take nezaslišane, da mora trezem slovensko-čuteč človek stisniti pest. Pojasnil Ti ni, kar bi Ti rad in kar bi moral vedeti o 20. septembru. To pa zategadelj ne — pojdemo še dalje — ker so ti ljudje podkupljeni od tistega, ki nas pritiska in tlačí. Podkupljeni so od vlade in Nemcev. Ta slovita črna golazen, ki se dandanes še slučajno skriva pod plaščem narodnosti in pripoveduje, da je le ona narodna, je učinila lopovstva, ki nas Slovence ponižujejo pred svetom. Poturica je hujša od Turka. Tako tudi žegnan pop, ki opravlja svoje satansko delo z Judeževimi groši. Grom in peklo...

Poglavje o zastavah.

Včeraj navsezgodaj je nekaj resnično narodnih hišnih posestnikov razobesilo v Kranju črne zastave. To niso ljudje, ki imajo svojo narodnost le na jeziku, kakor n. pr. tehant Koblar ali pa kak njegov podrepanik, temveč storili so edinole iz narodnega prepričanja svojo narodno dolžnost, ki je lastna le značajnemu in odkritemu narodnjaku. Jih je nekaj takih korenjakov. Čast in slava jim!

Naša prokleta dolžnost pa je tudi, da ne hvalimo samo, temveč da tudi grajamo. Zelo veliko je v Kranju hiš, ki se štejejo za narodne in so celo užaljene, če ne dobe včasih skromnega vabilca h kakim narodnim slavnostim. Take hiše nimajo danes žalnih zastav. In zakaj ne! Iz enostavnega vzroka, ker so navadno petolizci, ki zlezejo pod klop pred vsako kiklo, nekaj jih je tudi vladnih lakajev, ki čakajo milostno ukaza ali neukaza od «zgoraj». Z imenom, dasi bi zaslužili, jih danes ne bomo navajali.

Kar najbolj v oči bodeče dejstvo pa je, da župan narodnega in naprednega Kranja, cesarski svetnik Šavnik nima na svojih hišah no-

bene zastave. Že davno znano je, da ima trdno narodno-napredno mesto Kranj župana, ki ni narodno-napreden, še manj napreden, samo naroden v toliki meri, kolikor dopušča slučajno dnevne razmere. Vsa tri ta negativna svojstva so se pokazala včeraj v električni svetlobi. Naši meščanje so svojemu županu šli z izgledom naprej. Zahtevali smo, da se razobesi na občinski hiši črna zastava, a niso je pokazali, zato, ker je župan ni pustil. Tako bi bilo tudi ostalo, da niso občinski odborniki kategorično in energično zahtevali, da se na občinski hiši razobesi črna zastava. Veliko žalost nam prizadeva prepričanje, ki smo ga dobili včeraj in danes. Župan narodno-naprednega mesta se ravna po poveljih, ki jih dobiva iz farovža. Škofa sprejeti ali jokati za kakim župnikom zna, a žalovanja cele Slovenije ne ume. Brat in oče tako odličnih naprednih sorojakov je postal to, kar se javno govori — a težko izreče — coklja narodne naprednosti v Kranju.

Danes zjutraj ste, g. župan, rekli milostno obč. uslužbencu: No, če želijo, pa razobesite črno zastavo! Gospod župan, spoštujemo Vas, ker ste star, sivolas, izkušen mož. Župan ste, ki stojite že 36. leto na čelu narodnega in naprednega Kranja. Dobili ste že mnogo in skoro gotovo že najvišjih odlikovanj in priznanj za svoje zaslužna dejanja. Neodpušljivo pa je od Vas, kar uganjate s svojo svojeglavostjo, konservativnostjo in nazadnjastvom. To, verujte nam, ne dela Vam specialne časti. Povemo pa odkrito, če je to Vama stara leta všeč ali ne, da to ni prav, ker ste — pomislite — izvoljeni za župana od naprednih volilcev. Po tem bi imeli vendar urediti svoje poslovanje. Bridke besede nam silijo v pero, gospod župan, a ostati hočemo uljudni! Samo prosimo Vas — odložite svojo čast kot župan in pojdite tja, kamor sodite že davno. Sicer pa brez zamere, velečenjeni gospod župan!

20. september ne daje nobenih visokih redov, nobenih svetinj, nobenih priznanj in odlikovanj, nobenih ministrskih portfeljev, nobenih šparkasnih bukvic, nobenih zlatih krogelcev, pač pa zahteva od vsakega narodnočutečega Slovenca, da se ga spominja na vekov veke.